

gaae. Da der nu er gaaet videre, ligger altsaa det Spørgsmaal meget nær, hvorvidt han ogsaa fremdeles kan følge med. Forøvrigt skal jeg for mit eget Vedkommende bemærke, at det ikke vil faae den mindste Indflydelse paa min Afstemning, selv om det skulde vise sig, at de omtalte Ord af ham egentlig vare anderledes sagte end meente. — Naar den ærede Justitsminister har villet foreholde Lands-thinget, at dette i det Væsentlige har opnaaet, hvad det ønskede, saa er det et Punkt, som jeg ikke skulde have berørt, hvis det ikke var blevet fremdraget. Men jeg maa nu i Mod- sætning dertil udtale, at for mig staaer det som aldeles klart, at det Modsatte er Tilfældet. Jeg skal aldeles ikke komme ind paa de øvrige Sider af Sagen, hverken fra Børnepligtens eller fra Geistlighedens Standpunkt — det er Realitetsbetragtninger, som efter min Mening ligger langt tilbage i Tiden — thi for mig staaer Sagen i dette Øieblik som en Strid mellem Landstthinget og Folkethinget. Stand- punktet var jo fra først af, som den ærede Ordfører antydede, det, at Landstthinget og Regjeringen vare fuldkommen enige. Han udelod dog en anden Betragtning, der efter min Mening var endnu vigtigere, nemlig den, at Landstthinget tillige stod paa det nu Be- staaende, og det paa noget Bestaaende, som ikke er nedartet fra en ældre Tid og staaer i Strid med hele den senere Udvikling, men som stammer fra en Lov, der er vedtagen af Rigs- dagen, tildeels af selve den grundlovgivende Rigs- forsamling. Dette er det ganske simple Factum, afføet fra Realitetsbetragtningerne, der for mig i Grunden, som jeg nys tillod mig at be- mærke, hverken fra den ene eller den anden Side have afgjørende Betydning. Det Af- gjørende er, at vi her have haft en Sag, hvori Regjeringen og Landstthinget vare enige om at holde paa det Bestaaende, paa det ifølge nye Love Bestaaende, og at de ikke destomindre have maattet finde sig i meget betydeligt at afvige derfra. Det er mig naturligtviis fuldkomment vel bekjendt, at Landstthinget selv er begyndt at vikle allerede meget tidlig, og at det altsaa ogsaa paa en Maade kan siges selv at have forfaldt Resultatet, men jeg maa dog dertil føje, at jeg heller ikke kan skjønne, at den ærede

Justitsminister egentlig fuldelig har opfyldt, hvad han udtrykkelig i sin Tid lovede, og hvad der ogsaa uden noget udtrykkeligt Tilfagn lige- frem laa i Sagens Natur, nemlig at, naar vi af ham lode os lede til at gaae ind paa Noget, som jeg med hans Bencævnelse vil kalde hans Mæglingsforslag, da vilde han ogsaa kraf- tig støtte det baade i Folkethinget og siden i Fællesudvalget. Tilfald kan jeg ikke see, at dette i fuldeste Betydning er blevet opfyldt.

Ordføreren: Jeg skal uden at gaae nærmere ind paa de Bemærkninger, som vi nu hørte — thi jeg troer, at man længes efter Afstemning — blot anføre, at, forsaavidt den ærede Taler hentydede til, at Landstthinget havde holdt paa det Bestaaende, saa maa det erindres, at dette Bestaaende, det vil sige Børnepligts- loven af 1861, allerede var meget stærkt under- gravet ved Hærloven.

Justitsministeren: Maa jeg blot til den ærede 4de Landstthingsmand for 1ste Kredts (Schmann) bemærke, at jeg ganske vist staaer her som Repræsentant for Regjeringen, men ikke som Repræsentant for nogen enkelt af mine Colleger, og at jeg ikke vilde anfæ det for rigtigt her at udtale, hvad en enkelt Mini- sters tidligere Uttringer ere gaaede ud paa. Jeg kan heller ikke indrømme Rigtigheden af For- anledningen til den Forespørgsel, som den ærede Landstthingsmand fremkom med. Jeg kan ikke indrømme, at det Forslag, der nu foreligger, ligger længere borte fra Landstthingets Stand- punkt end det Forslag, der tidligere forelaa, saa at min Collega ikke ligeoverfor det fuld- stændig skulde kunne siges at have fastholdt sin tidligere Uttring om, at han ikke kunde strække sig længere end til det, der dengang forelaa. At her staaer 5 Aar istedetfor 4 Aar, betyder kun lidet imod de andre Fordele, der ere vundne, som efter min Mening fuld- kommen opveie det.

Formanden: Som tidligere bemærket, vil der først blive afstemt over Underendrings- forslagene til Fleertallets Forslag under Nr. 3 og dernæst over selve dette Forslag. Saa- fremt Forslaget under Nr. 3 vedtages, ville